

Ieper - Ypres, belgické město, které dalo název bojovému plynu Yperitu

Vydejte se do starobylého města ve Vlámském regionu (Západní Flandry). Města, jehož historie se píše již od roku 1066. Města, které již ve středověku bylo po Bruggách a Gentu jedním z největších a nejbohatších v daném regionu. Ieper bylo město, které bylo mnohokrát mnohokrát obléháno a dobito. Město, které později dalo jméno prvnímu bojovému plynu - Yperitu a v tomto roce (2014) také město, kde budou probíhat vzpomínkové rituály za padlé ke stému výročí od započetí první světové války.

Přehled:

1. [Ieper - čím přijet a kde zaparkovat](#)
2. [Krátký exkurz do historie](#)
3. [Procházka Ieper - od náměstí k hradbám](#)
4. [Zajímavosti o Ieperu](#)
5. [Fotogalerie Ieper](#)

Ieper - čím přijet a kde zaparkovat

Autem do Ieperu - Yperu jsme se vydali až k pozdějšímu odpoledni. Během dne je zde podle místních celkem rušno. Především turisté a autobusy. Zaparkovat je možné až přímo v centru nebo na okrajích (to musíte sledovat městský navigační systém). My jsme parkovali přímo u Cloth Hallu - tržnice se sukrem, za náměstím s trhem (GPS parkování v Ieperu 50.851293, 2.884447).

Uvedené parkoviště je placené do 18. hodin. Poté je již zdarma. Pokud přijedete dříve, zaplatíte do 18. hod a pak už se nestaráte. Výhoda parkování zde je i blízká přítomnost infocentra a toalety.

Parkovat jde i přímo na hlavním náměstí, ale je tam většinou plno.

Pokud jste ubytováni v Belgii poblíž Ieperu, pak doporučuji použít buď kolo nebo autobusy či vlaky a nemusíte se o nic starat. Navíc s kolem se lze dost dobře po Ieperu pohybovat (je to podobně jako na [kole po Bruggách](#) nebo v [Dunkirku ve Francii](#)).

Krátký exkurz do historie

Již v 9. století n.l. se v místě dnešního Ieperu pravděpodobně nacházela osada.

Okolo roku 958 n.l. zde byla vystavena (dle záznamů) pevnost na zbytku z původní, která byla zničena vpádem Normanů.

Město se stává významným centrem obchodu. Jeho pozice na řece ústící do moře u Brugg ([tip na výlet do Brugg](#)) dovoluje přepravu z vnitrozemí po lodích. Po Bruggách a Gentu se město stává 3. nejvýznamnějším v regionu. Obchoduje se především s oděvy (sukno). Přibližně okolo roku 1200 je zahájena výstavba Cloth Hallu (tržnice se sukrem nebo oděvní hala - chcete-li) jako hlavní budova místní tržnice. Místní tkalci získávají světový věhlas... (kromě plátna se dělají i např. tapiserie). Navíc leží na významné obchodní cestě Bruggy - Lille.

V počátku 13. století se město stává samostatným nezávislým městským státem a roku 1213 je obléháno a zajato francouzskou armádou, ti jsou vyplaceni flanderskou komtesou, aby město zůstalo dále nezávislé.

V druhé dekádě 14. století je město opět dobito – tentokráte anglickým biskupem. V té době se celá oblast přibližně již 40 let neustále potýká s boji a ještě tomu tak další téměř 70 let zůstane. Někteří místní tkalci postupně odcházejí pryč z regionu (nejen tkalci plátna, ale zřejmě i tapisérii a možná Vás bude zajímat, že jedna z tapisérií pravděpodobně od zdejších mistrů se nachází i na [Rhodosu ve Velmistrovském paláci](#)).

V roce 1388 se město dostává opět pod nadvládu francouzů. Začíná se stávat pravidlem, že téměř každý, kdo město dobije, přistaví část opevnění nebo provede jeho vylepšení. Stejně tak se začíná stávat pravidlem, že to napříště není obráncům příliš platné.

Dobývání a nadvláda nad městem se pořád opakuje – ve stručnosti asi takto – město dobijí španělé, ti jsou vyhnáni francouzskou armádou, pak Ieper zdědí Habsburkové z Rakouska – Josef II. Za jeho vlády vypukne Brabantská revoluce – 1790. Město se osamostatní, aby jej za 4 roky dobili opět francouzi. Po porážce Napoleona I. v roce 1815 v bitvě u Waterloo, přichází do oblasti vojáci holandského království a město se dostává pod jejich správu. A vyjma Habsburků se neustále zlepšuje a přestavuje obranný systém města.

Od roku 1831, kdy se město stalo součástí Belgického království, je zde celkem poklidno. To však trvá necelých 100 let a pak se město stává jedním z významných bojišť první světové války západní fronty. Do města nejprve dorazí německé jednotky a poté jej opustili. Následně se zde usadí angličtí vojáci a město se stává jedním z opěrných bojů. Do popisu průběhu boje se zde pouštět nebudu, pouze odkáži na celkem [zajímavý web](#), kde je toto dost pěkně popsáno.

Procházka Ieperem - od náměstí k hradbám

Pokud zvolíte parkování jako my doporučuji začít návštěvou zdejší katedrály. Velice zajímavý stavitelský počín a výzdoba uvnitř.

Naše procházka dále směřovala s cílem vidět vše, ale jaksi jinak než běžný turista. Takže jsme se přes Boterstraat vydali směrem k vlakovému nádraží. Hlavní silnici před nádražím ale nekřížujeme. Místo směřujeme k vodnímu valu a hradbám, které jsou odsud vidět (je u nich i parkoviště a záchody). Zde se také nachází první věc, kterou chceme vidět – Muniční sklad postavený holandskou armádou – tloušťka stěn cca 2,5 – 3 metry.

Odsud směřujeme po hradbách k Bellepoortu – jedna ze vstupních bran do města. Dále parkem podél vody k Preachers' Tower. Dále pak postupujeme k Lillské bráně – jediné, která má zachováno původní prostorové uspořádání. Přes zbytky opevnění postavené francouzským stavitelům Vaubanem (bašty) směrem ke Kasematům (podobně jako [Kasematy v Lucemburku](#)), které využívala artilerie pro obranu města.

Procházka pokračuje okolo bývalé budovy s Ledárnou a recepcí pro vstup do Kasemat. Pokud máte zájem můžete kasematy navštívit. Vstupné je dobrovolné v otevíracích hodinách.

Finální část procházky je **Menin Gate**, která slouží jako pomník padlým (celkem 54 896) spojeneckým vojákům, kteří nemají hrob. V těchto místech se také vzdává poslední hold těmto vojákům a to každý večer v 8.00 pro dva padlé.

Podle slov místních vyjma přerušení 2. světovou válkou tato tradice trvá. V tuto chvíli jsou již údajně okolo půlky – takže ještě další cca 70 let tomu tak bude. Vzdání posledního holdu padlým zde má velkou tradici a je také velkým lákadlem pro turisty.

Od brány pak lze pokračovat zpět směrem do centra.

Zajímavosti o Ieperu

Hned od začátku z ostra - Ieper má na magnetkách buď vlčí mák - bude vysvětlen dále a nebo narazíte na kočku. Někdy je to dohromady. A je to na pohledech a vlastně skoro všude. Ten vlčí mák je Vám asi jasný, a teď k té kočce. V Ieperu měli dost divnou úchylku (říkali tomu zvyk) a to házet kočky z té nejvyšší věže na Cloth Hall v centru města. Divné že? Ptal jsem se místních a ten zvyk je prý hodně starý. Existuje o tom i jakási báchorka, ale její pravdivost je neověřitelná.

Báchorka se odkazuje do minulosti, kdy ve městě bylo spousta plátna, které chutnalo myším a krysám. Takže přišel plán jak se té havěti zbavit. Vypustili hladové kočky, ty měly sežerat myši a problém bude vyřešen. Taky byl, jenže než je sežraly - stihly se ty kočky dost rozmnožit. Takže sice nejsou krysy, zato hladové kočky a je jich všude plno (bylo dost potravy). Takže si místní pokládali otázku co s kočkama. A tehdy je napadlo jejich populaci udržovat na minimu. Způsob provedení pak byl, že vzali kočku a vyhodili ji z okna. Neberte to prosím jako návod, je to popis jejich báchorky.

První zmínky o tomhle „úletu“ jsou v kronikách již někdy okolo roku 1410. Ale má se za to, že se to dělo již mnohem dříve, snad již okolo začátku 12. století (tehdy to pro ně bylo něco jako svátek). Dokonce měli cosi jako „Kočíčí středu“ (jj, létací). Zvyk údajně skončil v roce 1817. Jedna z posledních koček, co byla vyhozena také podle zápisů přežila a okamžitě utekla.

Symbol vlčího máku se objevuje opravdu často, příčinou je jednak jeho velký výskyt v minulosti ve Flandrech. Květy máků pak připomínali krev a padlé za první světové války a vlčí mák se tak stal jistým symbolem.

Původ jména Ieper - pravděpodobně má více než společné s místní řekou. Podél ní rostly jilmy - které se v jazyce původních obyvatel (Belgů) jmenoval Iep. Jméno řeky pak bylo Iepere (též se uvádí jako Ipre). Odtud název Ieper - Ipre - Iper. Když dané území ovládla římská říše (vojsko vedl Julius Cesar - krátce poté se vrátil [do Říma](#)), dali mu latinské pojmenování Ypra.

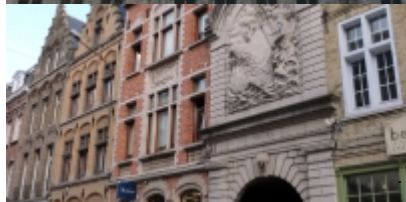
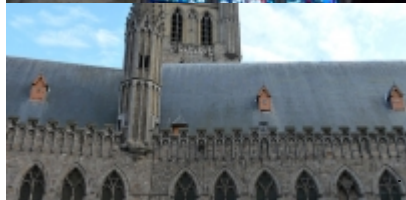
Pozornosti by jistě nemělo uniknout, že zde byl poprvé použit bojový plyn - Yperit - hořčičný plyn v masovém měřítku a to 22.4.1915. Následky byly strašlivé a nečekané. Podle prvního místa použití pak vznikl název (Ieper) Ypre -> Yperit.

Po první světové válce bylo město z velké části zničeno bombardováním (použita byla i „tlustá berta“) a byly zahájeny práce na jeho obnovu.

Fotogalerie Ieper

[\[Ukázat jako slideshow\]](#)

CestovaniSvetem.CZ

WWW.CESTOVANISVETEM.CZ